

ærede Medlem for Saksjøbing (Rørdam). Det er meget kedeligt, at det ærede Medlem ikke er bedre underrettet og ikke har hørt bedre efter, hvad der er sagt. Naar det ærede Medlem udtalte, at han ikke var bange for at udtale sig mod dette Forslag, skønt Valget stod for Døren, og skønt han dog havde en hel Del Sukkerroedyrkere i sin Kreds, vil jeg gøre det ærede Medlem opmærksomt paa, at deri ligger der den Insinuation mod mig, at det var af Hensyn til Valget, at jeg skulde være fremkommen med dette Forslag. Jeg vil da gøre det ærede Medlem opmærksomt paa, at jeg allerede i Fjor under Toldlovens 1ste Behandling fremkom med Forslag om, at der burde tages Hensyn til Sukkerroedyrkingen. Det er altsaa ikke noget nyt, der her er fremkommet fra min Side. — Til det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme) vil jeg sige, at det er en fuldstændig Misforstaaelse, naar det ærede Medlem mener, at Arbejderne i Sukkerroeeagnene ikke ville arbejde i Roemarkerne. Det ville de tværtimod meget gerne, og det er ikke blot Konerne og Børnene, men ogsaa Mændene, som gerne ville udføre dette Arbejde. I Førstningen synes de ikke synderlig om at være med ved Roetrækningen og Roelugningen, men efter at de have mærket, at det betaler sig overordentlig godt, ville de meget gerne være med dertil. Der er vist ikke ret mange, som blive hjemme, naar der er meget Arbejde i Sukkerroemarkerne, i den Tid er det i alt Fald altid meget vanskeligt at faa Folk til andet Arbejde. Det ærede Medlem mente, at det var meget fornuftigt af England, at det hellere vilde give deres Kolonier en Erstatning end paalægge Told. Det er jo imidlertid muligt, at man lægger en Told paa Roesukker derovre — det er netop under Overvejelse — men allerhelst vil England jo bort fra Eksportpræmierne, og saa bliver Sukkeret alligevel kostbarere for England, end det nu er. — Til det ærede Medlem for Slagelse (Køedt) vil jeg kun sige, at det forekommer mig, at naar han vil være konsekvent, maa han afskaffe al Beskyttelse, hvilket jeg imidlertid tror ikke lader sig gennemføre.

R. Claussen: Jeg kan ikke forstaa den Tale, at kun 200,000 af de 600,000 Kr. skulde komme Landbruget til gode. I de tidligere Kontrakter vare Sukkerfabrikkerne gaaede ind paa, at Roedyrkerne skulde nyde Fordelen af den Godtgørelse eller den mulige Imødekømmen, som vilde blive ydet fra Lovgivningsmagtens Side paa dette

Omraade. Det er i alt Fald ikke længe siden, det har staaet i Kontrakterne. Jeg har læst Kontrakterne — jeg tror, jeg har et Eksemplar liggende hjemme hos mig — og det staaer udtrykkeligt deri, men om det staaer i de ny, som bleve afsluttede i Fjor, tør jeg ikke sige. (*Finansministeren* [Hørring]: Der staaer det ikke.) Ja, saa er det en Fejl af Roedyrkerne, at de ikke have passet paa at faa det ind igen. Det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme) talte om, at de 30 Kr. pr. Td. Land betales af Konsumenterne. Nej, det gør de ikke, de komme netop Konsumenterne til gode, medens vore Roedyrkere have en Udgift af 30 Kr. mere end Roedyrkerne i Tyskland. Det er altsaa et Tab for dem, for saa vidt en Ikke-Indtægt er et Tab. At det udelukkende kommer Konsumenterne til gode, er sikkert nok. Jeg regner for Resten Tabet højere end til 30 Kr. Sætter man, at der avles 400 Centner Roer pr. Td. Land, og de give 12 pCt. Sukker, vil det jo blive 4,800 Pd. Sukker pr. Td. Land, og saa bliver det meget højere end 30 Kr. Det skal jeg imidlertid ikke fortsætte Diskussionen om. Dernæst talte det ærede Medlem om, at ovre i Jylland havde man Storm og Havgus. Tror det ærede Medlem, at vi ikke have det herovre paa Øerne? Hvis det ærede Medlem kan huske 2—3 Aar tilbage, vil han erindre, at en Storm væltede en Mængde Træer i Dyrehaven over Ende. Havgus have vi nok af ovre paa Lolland. Naar den kommer, mens Ærterne staa i Blomst, faa vi ingen Ærter. De klimatiske Forhold ere vist i det hele nogenlunde ens paa Øerne og i Jylland. — Dernæst talte det ærede Medlem om, at Fabrikkerne vare store Slotte. Det ærede Medlem kan være overbevist om, at Fabrikken i Nykøbing er bygget med al mulig Sparsommelighed og paa saa praktisk en Maade som muligt. Den gamle Konferensraad var jo en meget praktisk Mand, og der er ikke slaaet større paa end absolut nødvendigt. Den er indrettet saaledes, at den kan fabrikere Sukker lige saa godt som de andre Fabrikker, men der er ikke noget overflødig med Hensyn til Bygningernes Udstyrelse. Saa mente det ærede Medlem, at man over for Raffinaderierne kunde indføre den Bestemmelse, at al Beskyttelse faldt bort, naar man brugte fremmed Sukker. Jeg indser ikke, hvorledes det kunde lade sig gøre, men for Resten er det egentlig Raffinaderierne, der have Beskyttelsen paa Sukkeromraadet. Det se vi jo blandt andet deraf, at der ude ved Lyngby er lagt en stor Sukker-